σκοπον Μονεμβασίας κλπ. Πρὸς τοῦτον δὲ γράφουσι Λεόντιος ὁ Κύπριος, καὶ ὁ Κατηλιανός.

Γεώργιος Βλαστὸς, ὁ ἐπιλεγόμενος Πουνιαλέτος, Κρὴς καὶ οὗτος· ἐν Βενετίᾳ διατρίβων ἐπεμελήθη τὰ ὑπὸ Χριστοφόρου Τζανέτου ἐκδοθέντα Μηναῖα τοῦ Σεπτεμβρίου, Ὀκτωβρίου, Νοεμβρίου, Ἰανουαρίου καὶ Φεβρουαρίου (1592—96).

Διονύσιος ἱερομόναχος, διαμένων ἐν Κωνσταντινουπόλει (¹) φίλος τοῦ Μαργουνίου, καὶ πιθανῶς μαθητής· κατεγίνετο ἰδίως περὶ φυσικομαθηματικὰς καὶ θεολογικὰς μελέτας, καὶ ἦν οἰκεῖος τῷ δικαιοφύλακι Ζυγομαλᾷ. Ἐπιστολὴ τούτου εὕρηται πρὸς Μαργούνιον ἐκ Γαλατᾶ (βοηδρομιῶνος τετάρτῃ ἐπὶ εἰκάδι, ᾳρ'ά).

Ἀνδρέας Σπίρας Κρὴς, νομοδιδάσκαλος.

Νικόλαος Σπίρας, πρωτοπαπὰς Κερκύρας τῷ 1576.

Ἰωσὴφ Λούμπινας Κρὴς, (1580), σχετικὸς Μαργουνίου καὶ Σεβήρου.

Νικόδημος Μεταξᾶς, ἐπίσκοπος Κεφαλληνίας καὶ Ζακύνθου. (²).

Καῖσαρ Σάμιος ἰατροφιλόσοφος, καθηγητὴς τοῦ ἐν Φερράρᾳ πανεπιστημίου (1588).

Θεόδωρος Ῥένδης Χῖος, εὐκλεῶς διδάξας διὰ πολλὰ ἔτη τὴν ἑλληνικὴν πρῶτον εἰς Τουρῖνον, ἔπειτα εἰς Ῥώμην, ὅπου καὶ ἐτελεύτησε.

Φίλιππος Μορέτος Χῖος· μοναχὸς καὶ θεολόγος πολυμαθής.

Καὶ οἱ ἑξῆς Χῖοι ἦσαν ἄνδρες πεπαιδευμένοι σπουδάσαντες ἢ διδάξαντες εἰς τὸ ἐν Ῥώμῃ Γυμνάσιον τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου. Γεώργιος Μορέτος· Γεώργιος Σέρρας· Φραγκίσκος Ῥόκας· Σίμων Πόρτιος· Ἀνδρέας Σταυρινός· Ἰωσὴφ Μαϊνέριος· Δομένικος Καστέλης· Βαβεστρέλος· Βαλσαρίνης· Τεῖν Δομένικος (³).

Μακάριος Τσεχούλης ἱερομόναχος διδάσκων ἐν Ἰωαννίνοις μέχρι τοῦ 1543.

Μανασσῆς Πλέσσας διδάσκων ὁμοίως ἐν Ἰωαννίνοις μέχρι τοῦ 1555 (⁴).

Νικόλαος Λάσκαρις διδάσκων ἐν Βενετίᾳ (1593) (⁵).

(¹) Πρωτοσύγκελος καὶ ἔξαρχος Γαλατᾶ ὑπογράφεται παρὰ Γερλαχίῳ.

(²) Lamii, Deliciæ Eruditorum

(³) Βλαστοῦ Χιακῶν Β'. Καὶ οἱ ἑξῆς Χιογενεῖς Ἰουστινιάναι. Ἀνσάλδος (1502—96) Τιμόθεος· Βικέντιος· Ἄγγελος· Μιχαήλ· Ἀντώνιος· Βενεδέτος· Ἰωσήφ· Ἰωάννης. Περὶ τῶν λογιων ταύτων βλέπε Βλαστὸν κατὰ πλάτος βιογραφοῦντα.

(⁴) Παρανίκα Σχεδίασμα, σελ. 62.

(⁵) Veludo, Colonia Greca di Venetia.